

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 10. maj 2011

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 5. maj 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 2 ad L 185 (SOU).

SJU/ J.nr. 2011-1879

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Orla Hav (S)

Spørgsmål nr. 2:

Ministeren bedes redegøre for årsagerne til ønsket om at ændre loven.

Svar:

Lovforslaget er et led i arbejdet på at skabe bedre vilkår for private leverandører på det sociale område.

Ifølge Udbudsrådets analyse af barrierer for konkurrenceudsættelse i den offentlige sektor af 22. januar 2010 er indikatoren for konkurrenceudsættelse (IKU) lavere på sundheds- og socialområdet end på andre forvaltningsområder. På en workshop, hvor bl.a. private aktører deltog, om barrierer for private virksomheder på det sociale område, blev der peget på, at der eksisterer regler på socialområdet, som opfattes som en barriere. Det henvistes konkret til retssikkerhedslovens § 43 (stk.1) om overdragelse af opgaver til private aktører og håndtering af disses formue.

En række erhvervsorganisationer har derudover rejst kritik af bestemmelsen ud fra en fejlagtig antagelse om, at den hindrer fortjeneste ved udførelse af opgaver på det sociale område. Der skønnes derfor at være behov for en præcisering af regelsættet.

Bestemmelsen indebærer, at der i forbindelse med indgåelse af længerevarende driftsaftaler på det sociale område skal tages stilling til, hvad der skal ske med evt. formue, som opstår pga. aftalens vilkår. Bestemmelsen sigter mod aftaler, som ikke er indgået på forretningsmæssige vilkår, og hvor der fx er tale om at afdrage lån på fast ejendom eller lignende. Bestemmelsen fastlægger ikke, hvad der skal ske med midlerne, men indeholder kun en pligt til, at kommunen sørger for, at der er taget stilling til, om evt. formueophobning fx skal sikres ved pant i forbindelse med indgåelse af aftalen og tilbageføres til kommunen, hvis institutionen ophører med at drive den pågældende sociale virksomhed.

Det er – ifølge bemærkningerne til loven – ikke intentionen, at bestemmelsen skal være til hinder for, at private leverandører kan opnå en fortjeneste ved driften, men da reglen er blevet fortolket sådan, har den bidraget til en vis

tilbageholdenhed med at gå ind på markedet blandt potentielle private leverandører.

Med lovforslaget er det foreslået at ophæve retssikkerhedslovens § 43, stk. 1, for at fjerne den nævnte fortolkningstvivil og dermed reducere tilbageholdenheden hos en række private leverandører med at gå ind på det sociale område. Der er behov for at udnytte alle kræfter til at styrke opgaveudførelsen på det sociale område.

Ophævelsen af retssikkerhedslovens § 43, stk. 1, ændrer ikke på, at en kommune eller region, der indgår længerevarende driftsaftaler på ikke forretningsmæssige vilkår, vil kunne indgå evt. fornødne aftaler om stillingtagen til utilsigtet formueophobning.

Benedikte Kiær

/ Dorte Bech Vizard